

zaothranām franuharāt yā noit čtaotanām yēcnyanām amātō : vičpē ratavō. (Mihir-jast 122.) A cultus tehát ősi hazájában is, szigorú próbákat kívánt azoktól, kik az istenség színe elé akartak járulni ; — tudniok kellett az imádságokat is, és Justinus szerint a nyugati misteriumok is sokfelé imával voltak összekötve. A kenyér, víz, méz használata a zoroastrismusban is igen gyakori. Ezen analógiákat még tovább is lehetne fűznünk, de a nélkül, hogy kétségtelen bizonyosságra tudnók emelni, vajjon csakugyan a zoroastrismus mystériumai származtak-e át nyugatra a messze Dáciába is, vagy csak a zoroastricus vallási szokásokhoz sok tekintetben hasonlító vagy éppen azokkal azonos, de sémi elemekkel vegyült görög és római mysteriumok azok, melyek e föltűnő hasonlatosságot mutatják. — Igen valószínű, hogy a további kutatások ez utóbbi föltevést fogják megerősíteni.

FÜGGELÉK.

A Mithra templom romjai közt meglehetősen gyakran akadtunk állati csontokra, melyeknek dendrites szénrajzai s kiégettsége arról tanuskodik, hogy ezek az áldozati lakomákból maradtak fenn.

Leginkább képviselve találtam e csontok közt a tulok váztöredékeit, fogait. Azután következnek a juh (*Ovis aries*), kecske (*Capra hircus*), disznó (*Sus scropha*). Utóbbi jelentékeny számu állkapocs és fogtöredékben találtuk. Az őz is képviselve van, mely a szomszédos Ruska Pojana hegységben máig létezik. Egy agancstöredék a szarvas (*Cervus elaphus*) jelenlétére utal, mely állat ma nagy ritkán téved át a romániai oldalról a Paring hegységbe. Madárcsontokból a tyuk és ruczafélék constatálhatók.

TÉGLÁS GÁBOR.